

[Gert Petersen]

Det er ikke rigtig nogen kunst, når skatte-trykket stiger.

Så hørte jeg på alle statsministerens tal. Det var en hel labyrint af tal, som man blev jaget ind i, og jeg skal da indrømme, at jeg nok faldt fra halvvejs, for det var slet ikke til at følge med i. Men inden jeg var faldet fra, fik jeg da fat på et enkelt tal i forbindelse med en mr. Bates, tror jeg han hed, som er en skrap fyr, kunne jeg forstå, der uddeler ris og ros til regeringerne, og som i september 1982 havde givet Danmark meget ris på grund af vores finansielle situation. Men i maj i år havde mr. Bates optrådt helt anderledes over for den nuværende regering. Vi havde fået ros. Det gik fint i Danmark, sagde mr. Bates. Mr. Bates er måske skrap, men han er åbenbart også tillidsfuld. Han har lyttet til alle de tal, som statsministeren er kommet med ved den lejlighed, og så har han følt, at det måtte være helt i orden; det var dog fremragende, som det gik i Danmark. Men man skal ikke være så tillidsfuld, når man får så mange tal serveret. Jeg sad og tænkte på, at mr. Bates kom med de udtalelser i maj 1985, men finanslovsforslaget kom 2 eller 3 måneder senere, og i det finanslovsforslag havde statsministerens finansminister forudsagt, at betalingsbalanceunderskuddet i Danmark for 1985 ville blive på 12,6 mia kr. Jeg ved ikke, hvad prognosen er gået ud på, da mr. Bates kom med alle sine rosende bemærkninger, for det var jo 3 måneder tidligere; da er den formodentlig gået ud på 10-11 mia kr. Nu viser det sig henimod årets udgang, at det bliver noget nær det dobbelte, det vil sige helt andre forudsætninger; mr. Bates har været for tillidsfuld. Jeg indrømmer, at den nuværende statsminister har en egen evne til at indgyde tillid. Det lykkes over for en hel del af landets borgere, i hvert fald for en tid, og det er åbenbart også lykkedes over for mr. Bates. For når mr. Bates er kommet med disse rosende bemærkninger, er det helt klart under falske forudsætninger. Den betalingsbalancesituation, som Danmark ender med i 1985, er formodentlig noget nær dobbelt så dårlig som den, mr. Bates kendte til, da han kom med sine rosende bemærkninger.

Derfor er vi altså en hel del, som ikke slår os til tåls med, at statsministeren blev rost af mr. Bates i maj måned under falske forudsætninger, men som tværtimod imødeser, at

regeringen inden årets udgang vitterlig bliver grebet af panik; men man udsætter panikken til efter kommunevalget. Man bliver grebet af panik, og så kommer altså de indgreb, som man ikke vil være ved på nuværende tidspunkt.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg siger tak til hr. Brusvang, fordi jeg fik lov til at komme først.

Jeg vil sige til statsministeren, at han kan være helt sikker på, at de partier, der går ind for at lette skatte trykket, i hvert tilfælde ikke giver op. Jeg er nok klar over, at statsministeren ikke ligefrem tænkte på fremskridtspartiet, men jeg kan her give tilsagn om, at vi bestemt ikke giver op i vores håb om at lette indkomstskatte trykket her i Danmark. En kendsgerning er det imidlertid, at skatte trykket er steget fra 44,4 pct. i 1982, da statsministeren trådte til, til 47,8 pct. i dag. Det er den 3-årige regeringsperiode, som statsministeren har haft.

Så kan man spørge statsministeren, om det er en udvikling, der vil fortsætte. Mener man, at det vil fortsætte i årene fremover, og hvad vil skatte trykket egentlig blive i det første år, hvor skattereformen træder i kraft, den skattereform, som både hr. Lykkesøft fra socialdemokratiet og hr. Bernhard Baunsgaard fra de radikale er blevet så enige med regeringspartierne om? Socialdemokratiet har jublet i skøn forening med regeringen, og man har kappedes om, hvem der skulle have den største ære af de mange anstrengelser, der var gjort igennem mange måneder. Der var ikke nogen, der var i tvivl om, at forligsmagerne var tilfredse med egen indsats, men da det efterhånden også er lykkedes en bredere befolkning at få indblik i, hvad man har brugt tiden til, er den berettigede kritik begyndt at melde sig. For hvad havde regeringen egentlig accepteret?

Der er masser af ting, som er ganske urimelige, og som afgjort ikke vil gøre det nuværende, pilrådne skattesystem mindre pilrådent. Mindst 4-5 mia kr. vil blive flyttet fra erhvervslivet til personlige skattelettelser takket være den borgerlige regering af socialdemokratisk observans. Med stolthed har statsministeren holdt regeringens nye barn frem med ordene: jeg synes, det er en god reform. Det var altså regeringens hilsen til